

безпеки та справедливості. Її роль розповсюджується на безліч аспектів правової системи, включаючи розслідування злочинів, захист прав громадян, запобігання помилкам у правосудді та боротьбу з організованою злочинністю. Підтримка та розвиток судової експертизи мають залишатися пріоритетом для держав, які прагнуть забезпечити безпеку та справедливість для своїх громадян.

Таким чином, судова експертиза є не лише засобом розслідування злочинів та забезпечення правосуддя, а й важливим інструментом забезпечення національної безпеки, захисту інтересів держави та громадян, а також міжнародної стабільності та безпеки. Розвиток та підтримка судової експертизи повинні залишатися пріоритетними завданнями для державних органів та суспільства загалом, щоб забезпечити безпеку та процвітання у сучасному світі.

1. Про судову експертизу : Закон України від 25.02.1994. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4038-12#Text>.

2. Хамініч С. Ю. Інституціональні засади економічної безпеки України в умовах війни. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»*. Серія : «Економічні науки». 2023. № 2 (70). С. 69–75. URL : <https://doi.org/10.25313/2520-2294-2023-2-8626>.

3. Бараш Л. Процесуальні проблеми призначення і проведення судової експертизи. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2021. № 4. С. 262–268.

4. Користін О. С., Пефтієв Д. О., Пеньков С. В., Некрасов В. А. Довідник керівника поліції – поліцейська діяльність, керована розвідувальною аналітикою. ІЛР : навч. посібник / за заг. ред. М. Г. Вербеньського. Київ : «Видавництво Людмила», 2019. 120 с.

УДК 353+614.8

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/58-60

Ігор РОМАНЮК

т.в.о. начальника Черкаського інституту пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля Національного університету цивільного захисту України, генерал-майор служби цивільного захисту

ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКІ ЗАСАДИ НАДАННЯ ДОПОМОГИ НАСЕЛЕННЮ В УМОВАХ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ ВОЄННОГО ХАРАКТЕРУ

На засіданні Ради безпеки ООН 10.01.2024 було оголошено, що з початку активної фази україно-російської війни загинули 10 233 цивільні особи, 19 289 отримали поранення. Понад 100 мирних українців загинули в російському полоні, з них одна дитина. Загальна кількість біженців з України сягає 6,3 млн в усьому світі, 80 % із них хочуть повернутися до України.

За офіційними даними Міністерства соціальної політики України, станом на кінець 2023 р. кількість офіційно зареєстрованих внутрішньо переміщених осіб в країні сягає 4,9 млн осіб, з них 3,6 млн – особи, які перемістилися (чи повторно перемістилися) після початку повномасштабної війни, з-поміж яких 2,5 млн перемістилися і не можуть повернутися до своїх домівок (оскільки житло або зруйноване, або знаходиться у зоні активних бойових дій, або на тимчасово окупованій території).

Маємо відзначити, що наразі відсутнє вичерпне визначення, що є надзвичайною ситуацією (далі – НС) воєнного характеру. Наявні визначення НС воєнного характеру, відповідно до Класифікатора надзвичайних ситуацій ДК 019:2010, обмежуються визначенням: «...у цьому класифікаторі НС воєнного характеру не подано в подробицях, а лише зазначено на найвищому рівні деталізації з кодом 40000».

Базисом сучасного права війни і гуманітарної допомоги є співіснування гаазького і женецького права. Відповідно, право війни (гаазьке право) є основою регламентування обов'язків і прав воюючих сторін під час проведення військових операцій та обмежує вибір

засобів завдання шкоди щодо застосування зброї масового ураження, такої як хімічна та біологічна. Відповідно організаційно-управлінські засади надання допомоги населенню в умовах НС воєнного характеру (військових дій) – Женевського права – складають Женевські конвенції про захист жертв війни від 12.08.1949: Конвенція про покращення долі поранених і хворих у діючих арміях; Конвенція про покращення долі поранених і хворих осіб, які зазнали корабельної аварії, зі складу збройних сил на морі; Конвенція про поводження з військовополоненими; Конвенція про захист цивільного населення під час війни, – з Додатковими протоколами до них від 08.06.1977, такими як: Додатковий протокол I до Женевських конвенцій від 12.08.1949 щодо захисту жертв міжнародних збройних конфліктів, Додатковий протокол II до Женевських конвенцій від 12.08.1949 щодо захисту жертв збройних конфліктів неміжнародного характеру і Додатковий протокол III до Женевських конвенцій від 12.08.1949 р., що стосується прийняття додаткової відмітної емблеми від 08.05.2005. Згадані конвенції були ратифіковані Україною станом на 03.07.1954 із застереженнями, що в подальшому були скасовані; Додаткові протоколи I та II були ратифіковані станом на 18.08.1989, значно пізніше був ратифікований Протокол III – станом на 22.10.2009. Згадані нормативно-правові акти (Женевські конвенції) є системою норм, спрямованих на захист прав людини під час збройних конфліктів. Дотримання Женевських конвенцій є обов'язковим у разі будь-якого збройного конфлікту міжнародного характеру (за участю двох чи більше держав) або неміжнародного характеру (в межах однієї держави) [2, с. 128–129].

Задля допомоги постраждалим внаслідок агресії рф Україна створює відповідні національні механізми надання допомоги населенню в умовах НС воєнного характеру, що є гармонізованими з відповідними міжнародними механізмами. Захист цивільного населення в умовах НС воєнного характеру є пріоритетом дій органів державної влади та місцевого самоврядування, а також сил сектора безпеки і оборони.

В межах національного законодавства України Кодекс цивільного захисту [1] регламентує відносини, пов'язані із захистом населення, територій, навколишнього природного середовища та майна від НС, реагуванням на них, функціонуванням єдиної державної системи цивільного захисту. Нормативні рішення Кабінету Міністрів України в умовах оголошеного воєнного стану після початку збройного конфлікту регламентують згідно з нормами міжнародного гуманітарного права створення безпечних зон, організованих у спосіб, який дає змогу забезпечити захист цивільних осіб.

Чинним законодавством у сфері цивільного захисту [1] регламентований комплекс заходів в умовах повсякденного функціонування, а також в особливий період, у тому числі у воєнний час. Нормами ст. 84 Кодексу цивільного захисту України [1] визначено перелік заходів соціального захисту та відшкодування матеріальних збитків, тоді як норми ст. ст. 85, 86 регламентують відшкодування матеріальних збитків і забезпечення житлом постраждалих внаслідок НС.

Нормами Закону України від 09.07.2022 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення вимог цивільного захисту під час планування та забудови територій» [4] внесено зміни і доповнення до законів України «Про правовий режим воєнного стану», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про оборону України» та Кодексу цивільного захисту України щодо імплементації норм міжнародного гуманітарного права у сфері цивільного захисту. Отже, до національного законодавства імплементовані норми Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 і Додаткових протоколів до неї, ратифікованих Верховною Радою України. Відповідно відбувається вдосконалення існуючих механізмів захисту цивільного населення і територій в умовах воєнного стану. Також з урахуванням децентралізації уточнено повноваження органів місцевого самоврядування у сфері цивільного захисту в особливий період.

Для ефективного збору і обробки інформації про порушення прав людини рф за спільною ініціативою Офісу Президента України, Міністерства юстиції України, Міністерства закордонних справ України та Представництва Президента України в Автономній Республіці Крим було створено вебплатформу.

Важливим аспектом захисту цивільного населення в умовах НС воєнного стану є обов'язкова евакуація. Це один із видів евакуації, що проводиться, зокрема, у разі збройних конфліктів (із районів можливих бойових дій у безпечні райони) відповідно до п. 3 [5]. В Україні або в окремих її місцевостях, де введено воєнний стан, військове командування разом із військово-цивільними адміністраціями (у разі їх утворення) можуть самостійно або із залученням органів виконавчої влади та місцевого самоврядування запроваджувати та

здійснювати в межах тимчасових обмежень конституційних прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб, передбачених указом Президента України про введення воєнного стану, проводити евакуацію населення у разі виникнення або загрози виникнення НС, а також із зон збройних конфліктів (з районів можливих бойових дій) у безпечні райони відповідно до пп. 19 ч. 1 ст. 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану».

Важливо відмітити, що на початку україно-російської війни, починаючи з 2020 р., було визначено механізм використання коштів, передбачених у державному бюджеті, за програмою «Грошова компенсація постраждалим, житлові будинки (квартири) яких зруйновано внаслідок надзвичайної ситуації воєнного характеру, спричиненої збройною агресією Російської Федерації» [3], а також внесено зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 18.12.2013 № 947. На поточний момент найбільш опрацьованими є нормативно-правові механізми надання допомоги населенню, постраждалому внаслідок НС.

Нормами чинного законодавства передбачено можливість надання грошової допомоги цивільному населенню в умовах воєнного стану, зокрема: на проживання для ВПО; особам, які евакуюються з населених пунктів, розташованих у районах проведення воєнних (бойових) дій (можливих бойових дій), у безпечні райони та проживають у деокупованих населених пунктах, в разі, якщо інформація про таких осіб не міститься в Єдиній інформаційній базі даних внутрішньо переміщених осіб (ЄІБДВПО). Також можливе отримання грошової допомоги від міжнародних організацій відповідно до визначених та закріплених домовленостей стосовно реалізації програм між центральним органом виконавчої влади та відповідною міжнародною організацією. Крім того, унормовано отримання грошової допомоги, встановленої виконавчими органами сільських, селищних, міських рад за рахунок власних коштів і благодійних надходжень додаткових гарантій щодо соціального захисту населення.

Грунтуючись на вищевикладеному, можемо стверджувати про те, що організаційно-управлінські засади надання допомоги населенню в умовах НС воєнного характеру формуються на засадах імплементації базових документів міжнародного гуманітарного права та враховують норми національного права. Нагальні завдання щодо захисту цивільного населення в умовах воєнного стану потребують напрацювання поточного нормування, а також механізмів надання всіх видів захисту, у тому числі надання медичної допомоги і психологічної підтримки.

---

1. Кодекс цивільного захисту України : Закон України від 02.10.2012. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5403-17#Text>.

2. Сироїд Т. Л., Гавриленко О. А., Фоміна Л. О. Міжнародне публічне право. Міжнародний захист прав людини : посібник для підгот. до зовн. незалеж. оцінювання / за заг. ред. Т. Л. Сироїд. 4-е вид., перероб. і доп. Харків : Право, 2021. 462 с.

3. Питання виплати грошової компенсації постраждалим, житлові будинки (квартири) яких зруйновано внаслідок надзвичайної ситуації воєнного характеру, спричиненої збройною агресією Російської Федерації : постанова Кабінету Міністрів України від 02.09.2020 № 767. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/767-2020-%D0%BF#Text>.

4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення вимог цивільного захисту під час планування та забудови територій : Закон України від 29.07.2022. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2486-20#Text>.

5. Про затвердження Порядку проведення евакуації у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій : постанова Кабінету Міністрів України від 30.10.2013 № 841. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/841-2013-%D0%BF#top>.